

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

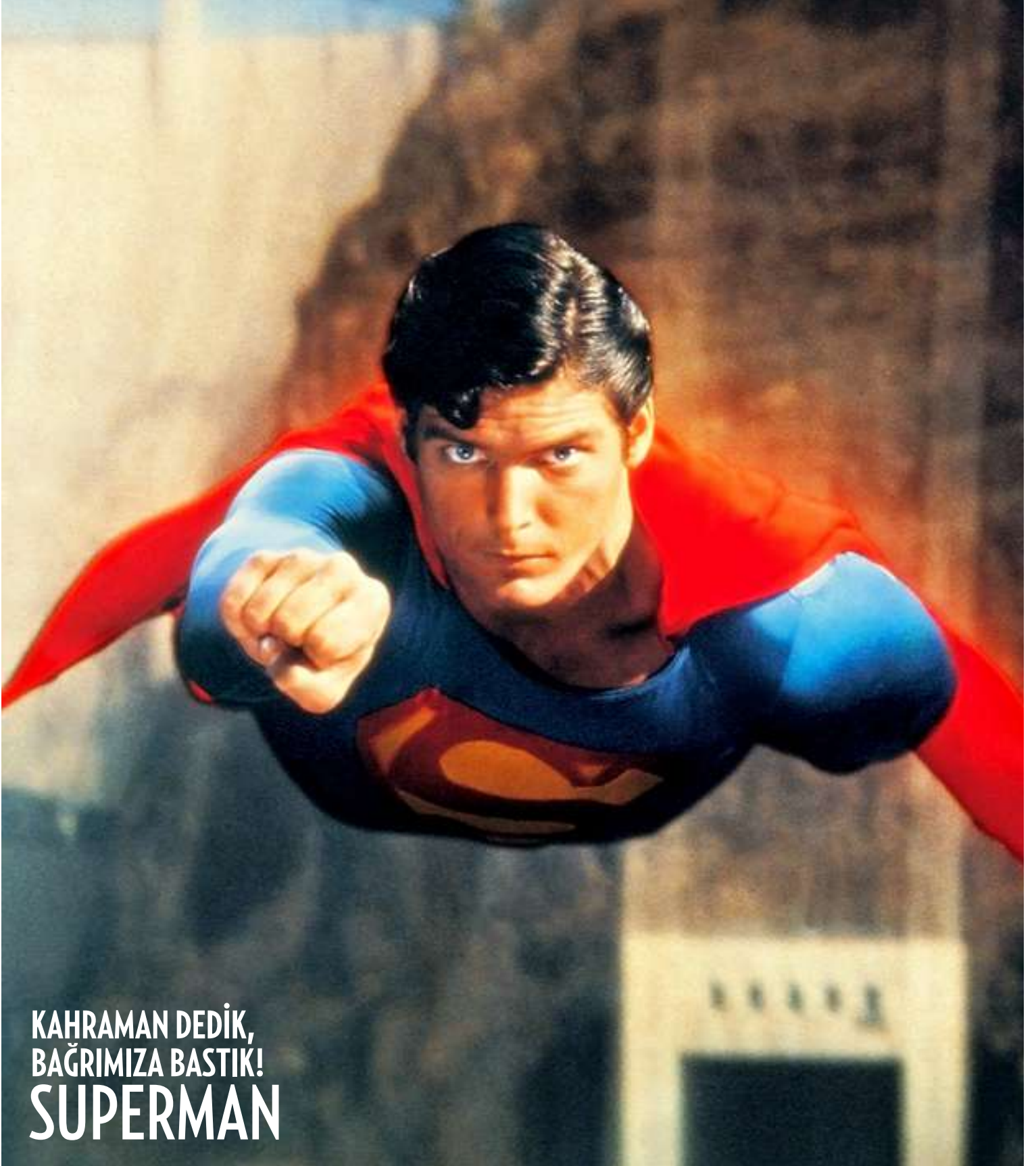
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KAHRAMAN DEDİK,
BAĞRIMIZA BASTIK!
SUPERMAN

Yılın En İyi Romantik Komedisi!

ŞİMDİ BLU-RAY™, DVD,
BAS OYNAT DVD VE VCD'DE!

NEW LINE CINEMA SUNAR

BİR WAYNE RICE / KARZ ENTERTAINMENT YAPIMI BİR GARRY MARSHALL FİLMİ "NEW YEAR'S EVE" HALLE BERRY JESSICA BIEL JON BON JOVI ABIGAIL BRESLIN ROBERT DE NIRO JOSH DUHAMEL
ZAC EFRON HECTOR ELIZONDO KATHERINE HEIGL ASHTON KUTCHER SETH MEYERS LEA MICHELE SARAH JESSICA PARKER MICHELLE PFEIFFER TIL SCHWEIGER HILARY SWANK SOFIA VERGARA
MÜZİK SÜPERVİZÖRÜ JUANNE JORDAN MÜZİK JOHN DEBNEY KOSTÜM TASARIMI GARY JONES MONTAJ MICHAEL TRONICK A.G.E. YAPIM TASARIM MARK FRIEDBERG GÖRÜNTÜ YÖNETİMİ CHARLES MINSKY, ASC
YAPIM SORUMLULARI TOBY EMMERICH SAMUEL J. BROWN MICHAEL DISCO JOSIE ROSEN DIANA POKORNY YAZAN KATHERINE FUGATE YAPIM MIKE KARZ WAYNE RICE GARRY MARSHALL
YÖNETMEN GARRY MARSHALL

newyearseve-movie.com

warnervideo.com

WARNER BROS. PICTURES
A WARNER BROS. ENTERTAINMENT COMPANY

tiglon

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

© 2012 Warner Bros. Entertainment, Inc. Tüm hakları saklıdır.

YALNIZCA TAKSİM DEĞİL, BEYOĞLU SİNEMASI DA DİRENİYOR

İSTANBUL'UN TARİHİNDE KRİTİK BİR VİRAJIN DÖNÜLMEKTE OLDUĞU GÜNLERDEN GEÇİYORUZ. ŞEHRİN YALNIZCA tarihsel değil, coğrafi ve kültürel kalbi bir oldubittiyle dönüştürülüyor. Taksim, başbakanın eleştirel jargonuna

başvurursak, bir 'ucube'ye dönüştürülmek isteniyor. Semtin şu haliyle binbir türlü derdi olduğu muhakkak, haliyle belki bir değişim kaçınılmaz. Fakat bunun hiçbir kamuoyu onayı alınmadan yapılması tam da mevcut hükümete yakışacak tiranlıkta bir icraat oldu.

Köşesi ve söyleyecek sözü olan pek çok sinema yazarı da bu konudaki sitemlerini, şikayetlerini dile getirdiler. Sosyal medyada da bu konuda sesini yükselten azınsanmayacak sayıda bir kitle var. Bu da çok normal çünkü Taksim demek, Beyoğlu demek, elbette sinema demek. Bu semtin dört bir köşesinde beyazperdeye biraz meraklı herkesin zengin bir kolektif belleği, sinemasal anıları var.

Mevcut hükümetin her şeyi paraya tahvil etme konusundaki parlak bir hamlesi de Beyoğlu Sineması'nın da bulunduğu

Serkildoryan binasının komple yıkılıp yerine müthiş bir buluşla AVM dikilmesinin yolunu açması. Bu müthiş icraata imza atmak isteyenlerin en önemli argümanları da buradaki sinemaların artık ilgi görmüyor oluşu. Haklılar da. Emek'e kilit vurulduysa, bunda ilgisizliğimizin de büyük payı olmadı mı? Geçenlerde de Sinepop için kalem kırıldı. Beyoğlu Sineması ise birkaç yıldır nasıl ayakta, yalnızca o salonda emek verenler biliyor. Ve ne yazık ki, oradan yine yardım çılgınlıkları yükseliyor. Bu çılgınlık ilk yanıt verenlerden biri de Sinema Yazarları Derneği (SİYAD) oldu. Dernek karınca kararınca bir etkinlikte sinemaseverleri Beyoğlu Sineması'na davet ediyor. İşte bu noktada SİYAD üyelerinin gönüllü desteği devreye giriyor. Bu haftadan itibaren Beyoğlu Sineması'ndaki kimi seanslarda bir SİYAD üyesi o akşam gösterilecek filmin yaratıcısıyla bir söyleşi gerçekleştirecek. Bu söyleşi dizisi 16 Kasım Cuma günü 19.00 seansında gösterilecek "Gözetleme Kulesi"yle start alıyor. Bu satırlar yazılırken programdaki diğer filmler ve o filmleri hangi eleştirmenlerin sunacağı belli olmamıştı. Fakat siz okurken yavaş yavaş şekillenmiş olacaktır. Lütfen, bu programı muhakkak takip edin ve bu film/söyleşi dizisini kaçırmayın!

Hadi, Beyoğlu Sineması'nı da kurda kuşa yem etmeyelim!

GİZLİ TEŞKİLAT

(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU: BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemazer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com

GÖRSEL YÖNETMEN: BİLGEHAN ARAS **LOGO TASARIM:** ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA:** BAŞAR UĞUR

KATKIDA BULUNANLAR: TUNCA ARSLAN, OLCAN ÖZYURT, EVRİM KAYA, ŞENAY AYDEMİR

REKLAM İLETİŞİM: EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

www.arkapencere.com

Stanley Kubrick's
**FULL
METAL
JACKET**

6 ÇOK BİLEN ADAM

Alacakaranlık Efsanesi: Şafak Vakti Bölüm 2
(The Twilight Saga: Breaking Dawn - Part 2);
Gözetleme Kulesi; Dağ.

15 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

16 TRENDEKİ YABANCI

Tunca Arslan, Nilgün Belgün'ün "Hayat... Sen Benimsin" adlı
taze kitabından yansıyanlarla vücuda getirdi bu haftaki yazısını.

18 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Süper kahramanların şahı, Richard Donner eliyle beyazperdeyi
ziyaret ediyor: "Superman" ... Okan Arpaç imzasıyla.

20 ÖLÜM KARARI

"Dağ" filminin gösterime girmesini fırsat bilerek, beyazperdede
'askerlik' konusunu masaya yatırdık... Okan Arpaç imzasıyla.

24 AİLE OYUNU

İnanılmaz Örümcek-Adam (The Amazing Spider-Man);
Uyuyan Güzel (Sleeping Beauty); Almanya'ya Hoşgeldiniz
(Willkommen In Deutschland); Sağ Salim.

32 SAPIK

Sinema gündeminden yansıyanlar... Olkan Özyurt imzasıyla.

ALACAKARANLIK EFSANESİ: ŞAFAK VAKTİ BÖLÜM 2

ORJİNAL ADI The Twilight Saga:

Breaking Dawn – Part II

YÖNETMEN Bill Condon

OYUNCULAR Kristen Stewart,

Robert Pattinson, Taylor Lautner,

Ashley Greene, Billy Burke,

Peter Facinelli, Elisabeth Reaser,

Jackson Rathbone, Kellan Lutz,

Nikki Reed, Chaske Spencer,

Mackenzie Foy, Maggie Gracen

YAPIM 2012 ABD

SÜRE 115 dk.

DAĞITIM Tiglon (Fida Film)

BÜYÜK BİR MONTY PYTHON KLASİĞİ
“MONTY PYTHON VE KUTSAL KADEH”İN
(Monty Python And The Holy Grail) finali
çok ama çok komiktir. Finalde büyük bir

savaşa girişen Kral Arthur’un yuvarlak masa şövalyeleri ile Fransız şövalyelerin son derece gergin karşılaşmaları ve birbirlerine doğru kılıç, kalkanlarla koşturmaları sırasında bir anda sahneye -ve savaş alanına- giren polis arabaları herkesi toparlar, arabalara tıkip götürürler... Şövalyeler neye uğradıklarını şaşırırlar tabii. Bir İngiliz polisi şövalyelerin ellerindeki kalkanları çeker, “Haydi yeter artık, bunlar tehlikeli şeyler” der, sonra kameraya doğru yürür, “Tamam arkadaşım hadi hadi” filan diyerek kameramayı da alır götürür... Bir anda ekran kararır, bir asansör müziği eşliğinde bir iki dakika bekletirler sizi, sonra da film biter... Evet bu dünyanın en komik filmlerinden biri aynen böyle biter!

“Alacakaranlık” (Twilight) filmlerini hep bu duyguyla izledim şahsen... Sanki filmin bir yerinde bir anda sahneye ambulanslar, polis arabaları girecek, bütün o Cullen ailesiymiş, Bella’ymış, Edward’mış, kurtadamlarmış, hepsini apar topar bindirip götürceklermiş gibi... Bir türlü o siğ ve toplama fikirlerle inşa edilmiş fantastik dünyanın içine giremiyorum... Bunun birkaç sebebi var... Birincisi bütün bu filmlerin kaynağı olan kitapların yazarı Stephenie Meyer’in tüm korku edebiyatını bir genç kız rüyasına meze yaparken kullandığı o dil. Romanları okuyanlar ya da şöyle bir karıştıranların romanın dilinin 18-19 yaşında, kelime dağarcığı zengin olmayan, ergenlikten çok da uzaklaşmamış bir kızın kafa karışıklığında yazılmış olduklarını anlarlar. Dolayısıyla daha en başta ortada 4 kitaplık ya da 5 filmlik bir ‘malzeme’ yok aslında.

Mesela aynı kuldardan ilerleyen ve yine bir kadın yazar tarafından kaleme alınmış “True Blood” romanları ve onlardan uyarlanan aynı adlı TV dizisi bu anlamda daha doyurucu ve vampir külliyatına daha fazla hakim hikayelerden oluşuyor... Orada da kurtadamlar, vampirler, vudu büyüler ve insanlar arasında karmaşık yapıda

ilişkiler var. Ve bütün bunlar çeşitli ırklar üzerinden çağımızın alegorik bir taşlaması olarak da okunabilen bir zemin üzerinde yapılandırılmışlar. (Aslında dizi ilk 3-4 bölümden sonra da sarkmaya başladı biraz...)

Ama “Alacakaranlık”ta alt tarafı daha henüz bomboş bir sayfa kadar zengin (!) bir iç dünyaya sahip, neredeyse varlığını kanıtlamak için sadece ama sadece bir erkeğin ilgisine muhtaç olan Bella Swan adlı bir yeniyetme kızın okulun en gizemli erkeği solukbenizli (vampir olan) Edward ile sonrasında meğer bir kurt olduğunu anladığı esmer, işçi sınıfı diğer çocuk Jacob arasında kalmasını anlatan 3 kalın kitap sundu Meyer (Dördüncüde Bella seçimini net olarak yapmıştı). Bella’nın içinin boş olması bilinçli olarak takipçisi her genç kızın onu bir kalıp gibi üzerine giymesine olanak sağlamak için yapılmış bir tecih tabii ki...

Serinin sinema uyarlaması, bu malzemeyle yapılabilecek en sağlam ‘ilk film’le başladı. Kadın yönetmen Catherine Hardwicke türün gereklerini yerine getiren, falsosuz bir yönetimle iyi sayılan bir başlangıç yaptı. Ama sonrası zaten gereğinden fazla kendini ciddiye alan bir üslupla ele alınıp kurt çocuk Jacob’ı ikide bir tişörsüz göstermeler, ‘boş kafalı’ Bella’yı allayıp pullamalar, Edward’ın ne kadar harika bir damat adayı olduğuna yapılan vurgularla çok fazla cilalandı. Son kitabın iki filme bölünmesi bile bunun ispatı.

Ama sonuçta “Şafak Vakti Bölüm 1”de bir evlilik seremonisi ve balayına odaklanarak son yılların en boş filmlerinden birine imza atılmış oldu. “Kinsey” ve “Rüya Kızlar” (Dreamgirls) gibi iki iyi filme imzasını atan Bill Condon’un “Bölüm 1” performansı beğenilmemişti ama “Bölüm 2”de durumu biraz kurtarıyor neyse ki. Bunu kitapta olmayan bir manevrayla gerçekleştiriyor olması da dikkat çekici.

Finalde nihayet karşı karşıya gelen Cullen ailesi ve dünyanın her yerinden toplanmış dostlarının oluşturduğu ‘iyi vampirler’ ile sanki Vatikan gibi bir organizasyonu simgeleyen Volturilerin ‘kayışması’ aslında kitapta yok. Condon ‘bu kayışma olsaydı ne olurdu?’

Nihayet sinema tarihinin
en can sıkıcı kadın
karakterlerinden biri olan
Bella Swan’ın hikayesinin
sonuna geldik. Burada
Bella’ya bir tane de süper
güç, bir ‘kalkan’ özelliği
konmuş ki sonunda bir
işlevi olabilsin!

İnsanken hiçbir şey
olamayan Bella,
ancak vampirken
özellikli biri olabiliyor.
Filmin fanatik kitlesi
olan 'teenage' kızlar bu
mesajı yanlış
algılayabilirler.

sorusunun cevabını oldukça heyecanlı bir sinematografiyle grafik olarak da tatminkar bir düzeyde izleyiciye veriyor.

Pembe dizi mantığının ötesine geçmeden koca vampir külliyatının kanla, ırkla ilgili olan kısmına bir kolejli kız penceresinden bakan "Alacakaranlık" serisinin bu son filmine bir de tuhaf tuhaf süperkahraman efektleri de eklenmeseymiş daha iyi olurmuş. Mesela ateşi, suyu bükebilen bir 'Avatar' karışmış araya! Dokunduğu insanlara elektrik verebilen, ya da uzaktan yolladığı kara dumanlarla insanların beş duyusunu kapatan mutantlar var. Yani araya "X-Men" de karışmış sanki. Oysa bütün seri boyunca bir tane Alice vardı 'özel' olan, o da bize yetiyordu... Tabii Bella'ya da bir tane süper güç, 'kalkan' özelliği, konmuş ki sonunda bir işlevi olabilsin! Yani aslında bütün bu beş film Bella'nın

kendini bulması ve bir 'kişilik' olabilmesiyle sonlanıyor. Sanki dik oturmak, sekste iyi olmak, iyi ve sadık arkadaşlar edinebilmek, daha güçlü ve daha çevik olabilmek sadece vampirlere özgüymüş gibi!

Ama burada da bir sakatlık var. Çünkü Bella "Ben vampir olmak için doğmuşum" diyerek bu edimini vampir olmasına borçlu olduğunu net olarak belirtiyor. İnsanken hiçbir şey olamayan Bella, vampirken özellikli biri olabiliyor... Bilmiyorum ama, filmin fanatik kitlesi olan 'teenage' kızların bu fikri yanlış anlayacaklarından biraz endişe duydum ben şahsen... [2]

Serinin en (ve de belki tek) sempatik karakteri Alice'de Ashley Greene yine samimi bir performans sunuyor...

Bella'nın bebeği Reneesme'nin dijital görüntüleri rahatsız edici biraz...

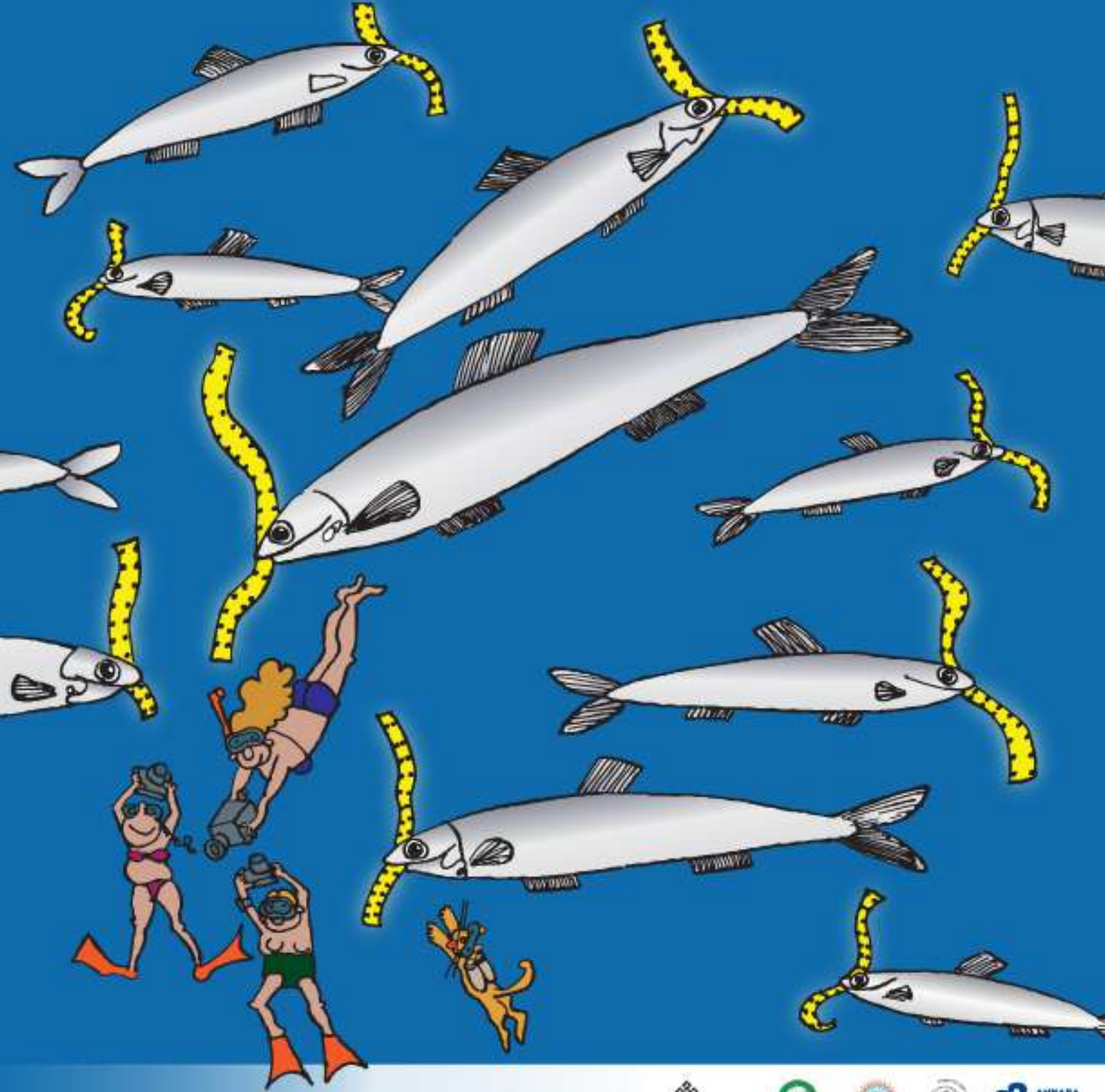
18. GEZİCİ FESTİVAL 2012

Ankara

30 KASIM - 06 ARALIK

Sinop

07 ARALIK - 10 ARALIK

GÖZETLEME KULESİ

PELİN ESER VE YEŞİM USTAOĞLU, ALTIN KOZA'DA PIŞTI OLDU DİYE BİR DEDİKODU var. İki kadın yönetmen bir festivalde pişti oldu denince kapanışa aynı elbiseyle mi gittiler diye soruyor insan. Oysa durum gerçekten ilginç; iki yönetmen farkında olmadan aynı filmi çekmiş gibiler, paralellik şaşırtıcı boyutta. İki filmde istenmeyen hamileliklerle karşı karşıya kalan iki genç kızın biri Karabük yakınlarında bir dinlenme tesisinde çalışıyor, diğeri Kastamonu Tosya yolunda bir otobüste muavinlik yaparken daha küçük bir mola yerinde yerleşiyor. Her iki filmin de izleyiciyi zorladığı sahneler bu istenmeyen hamileliklerin biyolojik sonuçlarına ulaştığı anlar, arka arkaya iki genç kıızı modern tıp ve hijyenden uzakta tek başlarına doğum yapmaya çalışırken izliyoruz.

Ama esas tesadüf kuşkusuz başbakanın filmler gösterime girmeden önce hiç yoktan bir kürtaj tartışması açmış olması. İki yönetmenin de senaryoyu yazarken, Uludere katliamı gündemini bulandırma motivasyonu ile ortaya çıkan ve geleneksel İslam kültüründe de bir karşılığı olmayan bu kürtaj tartışılmasını öngörmüş olmaları olanaksız. Yani kolektif bilinçaltı diye bir şey var ve bu hem başbakanı hem de iki yönetmeni kadının kendi bedeni üzerine tasarrufu yönünde düşüncelere itmiş.

Ustaoğlu'nun ustalık eseri mevzuya daha geniş bir çerçeveden yaklaşmasıyla öne çıkıyordu: Her karakter ayrı ayrı genç kıızı yalnız bırakan düzenin kurbanı. Bu bataklıktan çıkmak absürd bir fikir, seyirciyi kısıldığı bu araftan ancak filmin absürd sonu kurtarıyor. Pelin Esmer daha küçük laflar ediyor. Seher'in başına gelenler kötü adamların suçu, iyi adamların öyküye girmesiyle de yalnızlığı biraz aralanacak gibi görünüyor.

"Gözetleme Kulesi" feminist film analizinin gözde sembolleriyle öyle dolu ki, böyle bir analizi gereksiz kılıyor. Sözgelimi filme adını veren kule filmin sorunlu iyi adamı Nihat'ın kendini hapsettiği 'Dipsiz Kuyu'daki orman gözetleme kulesi. Nihat çok geçmeden, tesadüfen kendi 'erkek bakışının' nesnesi olan Seher'in başka bir erkeğin bu kadar

zararsız olmayan eylemlerinin de kurbanı olduğunu görüyor, biraz da bilinçsiz bir kendi geçmişini temize çekme dürtüsüyle ona sahip çıkıyor. Seher kendi mekanı olan lokantada geçen sahnede bile doğum sancılarının bastırmasıyla gözlemci konumunu kaybediyor, dürbünün, camın, taş evin üst katına açılan deliğin arkasından hep bir şeyleri izleyen Nihat'ın bakışlarına hapsoluyor. Her ne kadar güçlü bir karakter gibi resmedilse de içine kısıldığı başka kapılardan çıkmak için tek çaresi yine o bakışlar. Oysa "Araf"ta yabani bir arzu nesnesi gibi dolaşan Mahur'u gözetleyen Zehra'yı ve sanki edebiyat öğrencisi Seher kadar akli başında olmasa da başına açtığı bedensel dertler daha çok onun tasarrufundaydı.

Seher'in özünde kader kurbanı oluşu onu biraz bildikleştiren ayrıntılardan biri, ama aynı zamanda filmdeki bütün karakterlerle ilgili genel sorun bu: Derilerinin altına inemiyoruz, biraz sıradan kalıyorlar. Yaşadıkları dram insanlıkla yaşıt: Tecavüz ve sonuçları... Bu sorun özellikle bugün, buraya ve bu karakterlere ne yapıyor tam anlayamıyoruz. İki dağ gibi uzak olan bu iki karakterin bir araya gelmelerini de biraz bu yüzden, biraz da kurgudaki ritim bozukluğundan pek heyecanla karşılamıyoruz.

Başka bir taraftan bakınca hem "Gözetleme Kulesi" hem "Araf" kürtaj hakkının tarihsel bir sorun olduğu Amerika'da yapılan filmleri hatırlatır şekilde kürtajı bir olasılık olarak baştan eleyip, sorunla sorunu büyütürük uğraşmayı seçmiş oluyor. Seher'i neredeyse bir çekirdek aile hikayesinin başında bir yerde bırakıyoruz. Baskıcı rejimlerin bedenle olan ilişkilerinin tarihine bakarsak yönetmenlerin bilinçaltında bu sorun daha çok yer edeceğe benziyor. Bunu iyi haber olarak görmek biraz tuhaf olur herhalde ama içimden bir ses bu konuda daha çok film izleyeceğiz diyor...

Filmin ödüllü kadın oyuncularını ödülleri hak ediyor. Özellikle anne rolündeki Laçın Ceylan, kısacık rolünde şaşırtacak kadar iyi.

Yönetmenin tercihi elbette ama pek çok olanağa rağmen mizahın yokluğu kendine fazla ciddiye alan bir film hissi veriyor.

YÖNETMEN Pelin Esmer
OYUNCULAR Nilay Erdönmez,
Olgun Şimşek, Kadir Çermik,
Laçın Ceylan, Menderes Samancılar
YAPIM 2012 Türkiye
SÜRE 100 dk.
DAĞITIM Tiglon (Sine Film)

"Gözetleme Kulesi"
feminist film analizinin
gözde sembolleriyle öyle
dolu ki, böyle bir analizi
gereksiz kılıyor. Pelin
Esmer, "Araf"a göre
daha küçük laflar ediyor.

DAĞ

KÜRT SORUNUNUN ASKERİ YÖNTEMLERLE ÇÖZÜLEMEYECEĞİ ANLAŞILMIŞKEN, “Dağ” gibi bir filmi nasıl değerlendirmek gerek? Ya da şöyle soralım: Türkiye’nin en önemli sorunu olarak kabul edilen bir konunun çözümüne “Dağ” nasıl bir katkı sunuyor? Ne söylenirse söylensin cevaplar havada kalıyor. Çünkü biri kısa dönem, diğeri uzun dönem iki askerin, çatışma ortasında yaşadıklarını anlatan “Dağ”, Rambo gibi 10 asker olsa bu iş çözülür düşüncesinin filmi. Bir ölü bin diriliriz sloganını şiar edinmesi başka türlü nasıl açıklanabilir ki?

Yönetmen Alper Çağlar başörtü sorunu “Büşra”da dışarıdan ve sığ bakış attığı gibi, gittikçe karmaşıklaşan Kürt sorununa da benzer bir bakışla yaklaşıyor. Bir perspektif geliştirmeden, nereden tutarsanız elinizde kalacak argümanlarla yolunu çizmeye çalışıyor. Tabii çizemiyor da. Hadi, lümpen bir bakışın milliyetçi hislerle çektiği bir film olarak kabul edelim “Dağ”ı. O zaman filmdeki mantık hatalarına ne demeli?

Tabur Komutanı’na küfreden bir askerin, çatışmalı bir bölgede görevlendirildiği nerede görülmüş! Askerliğini yapanlar bilir, disiplin sorunu olan askerler sürgün kışalarında görevlendirilir. Yani aldığı cezalarla upuzun dönem askerlik yapan Bekir’in (Ufuk Bayraktar) o karakolda görevlendirilmesi neredeyse imkansız. Ya araziye çıkan kısa dönem askerin silahsız olması... Malum silah üzerinize zimmetlidir, silahlıktan çıktığı zaman yanınızdan ayırmanız suçtur. Böyle bir askeri, ne sebeple olursa olsun operasyona çıkartan subayı da soruşturma delisi yaparlar... Dolayısıyla filmdeki gibi iki askerin bir çatışmada yan yana düşmesi, olaya çok dışarıdan bakıldığının ve yönetmen ve senaristin askeriyenin ABC’sini kavrayamadığının göstergesi.

Hadi ancak filmlerde böyle şeyler olur diyelim! O zaman bu askerlerin yaşadıkları neden ‘komutan’ bakışıyla anlatılıyor, sorusu akla geliyor. O komutan bakışı ki, kendilerini Türkiye’nin tek sahibi olarak gören, darbe üzerine darbe yapan bir zihniyetin parçasıdır. Askerlikte günde beş kere içtimaya çıktığınızda komutanlar bu söylemi

kafanıza kazır durur.

Ayrıca üniversite mezunlarına tanınan kısa dönem askerlik yapma hakkını tuhaf argümanlarla yargılamak da işin bir başka boyutu. Kısa dönem askerlik bir hak ve üniversite okuyanlar altı ay askerlik yapabiliyor. Bu haktan yararlananların sadece ‘kaymak tabakanın’ çocukları olduğunu düşünmek, filmi de gülünç duruma düşürüyor. Film yapan ekip okuyanları sadece kaymak tabakanın çocukları olarak görüyorsa biraz kışkırtıcı dolaşsın derim. Ki Genelkurmay’ın konuya yaklaşımının bile bu bakışın çok ilerisinde olduğunu önemle hatırlatırım.

Yönetmen Alper Çağlar’ın “‘Nefes: Vatan Sağolsun’ bir tuvale ‘Dağ’ filmi bir sonraki sayfayı görmek için çıldıracağınız bir roman” açıklamasına referansla bir söz söylemek de boynumuzun borcu! “Dağ”, “Nefes: Vatan Sağolsun”dan sonra hem sinematografik hem anlatım hem de söylem olarak, değil sonraki sayfa, sinemamız adına geri bir adım. “Nefes: Vatan Sağolsun”, dağda savaşan subayın da hayatta yaşadığı çelişkileri anlatırken, er ve erbaşların hangi psikolojiyle askerlik yaptıklarını iyi bir şekilde veriyordu. Ayrıca savaşın çözüm olmayacağını da vurguluyordu. Ama “Dağ”, açılım politikalarından vazgeçilmesi sonrası, ortaya çıkan çatışma kültürünün ekmeğine adeta yağ sürüyor. Bunu da yüzeysel bir şekilde yapıyor.

Ha, savaş nedir, cephede askerlik dayanışması nasıl olur, savaşın insanları dönüştürmesi nasıl anlatılır dersiniz Güney Koreli yönetmen Je-kyu Kang’ın iki filmi “Tae Guk Gi: The Brotherhood of War” ve “My Way” filmlerini tavsiye ederim.

“Dağ”ın tek iyi tarafı ise 30 yıldır süren ‘kirliliği’ savaşta şehit askerlerin isimlerini jenerikte hatırlatması. Çünkü eğer “Dağ”daki gibi hayata bakarsak o jenerik uzar da uzar. Bugün herkes o jeneriğin daha fazla uzamaması için bir şeyler yapmaya çalışıyor.

Bekir’in yüzbaşı tarafından çağrıldığı sahnedeki diyalog gerçekten inandırıcıydı!

Kışın geçen filmde askerlerin üzerinde yazlık kamuflej bulunmasını anlayan var mı?

YÖNETMEN Alper Çağlar
UYUNCULAR Ufuk Bayraktar, Çağlar Ertuğrul, Mesut Akusta, Fırat Doğruloğlu, Cengiz Coşkun, Gözde Mutluer, İpek Bağrıaçık
YAPIM 2012 Türkiye
SÜRE 90 dk.
DAĞITIM PinemArt (D Productions)

“Dağ”, Rambo gibi 10 asker olsa bu iş çözülür düşüncesinin filmi. Hadi, lümpen milliyetçi hislerle çekilmiş bir film diyelim. Peki ya mantık hataları?

“Emek”çiler vazgeçmez!
86 yıl bu kuyrukta bekledik.
Yine bekleyeceğiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

siyad

Sinema Yazarları Derneği

ALACAKARANLIK EFSANESİ:
ŞAFAK VAKTİ BÖLÜM 2

DAĞ

GÖZETLEME KULESİ

SESSİZ TEPE: KARABASAN

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	BURÇİN S. YALÇIN
ALACAKARANLIK EFSANESİ: ŞAFAK VAKTİ BÖLÜM 2				★★		
DAĞ				★	★	
GÖZETLEME KULESİ	★★★★	★★	★★★★	★★	★★★★	
BABAMIN SESİ	★★★★	★★★★		★★★★	★★★★	★★★★
BAŞKA BİR KADIN	★★★★			★★★★	★★★★	
BULUT ATLASI	★★★★	★★		★★★★	★★	★★★★★
ÇANAKKALE 1915	★★		★★	★★	★	
EVİM SENSİN		★★		★	★	★★
FRANKENWEENIE	★★★★★	★★★★★		★★★★	★★★★	★★★★
GERGEDAN MEVSİMİ		★★★★		★★★★	★★	★★★★
HAVALİMDEKİ AŞK		★★★★			★★★★	
KATİL JOE		★★★★★	★★★★	★★★★	★★★★★	★★★★★
MARLEY	★★★★					
THE MASTER				★★★★★	★★★★	
MELEKLERİN PAYI		★★★★			★★★★	
MUTLU ET BENİ		★★★★		★★		
MÜKEMMEL PLAN				★★	★★	
PARANORMAN					★★	
SESSİZ TEPE: KARABASAN	★	★★★★		★★	★	
SKYFALL	★★★★★	★★★★		★★★★	★★★★	★★★★★
TETİKÇİLER	☆☆☆☆☆☆	★★★★		★★★★	★★★★★	☆☆☆☆☆☆
UZUN HİKÂYE		★★★★		★★	★	
ALMANYA'YA HOŞGELDİNİZ		★★	★★★★			
İNANILMAZ ÖRÜMCEK-ADAM	★★	★★★★	★★	★★	★★	★★★★
SAĞ SALİM				★★	★★	

NİLGÜN BELGÜN, YEŞİLÇAM'I DA ANLATIYOR

Nilgün Belgün'ün anılarını içeren nehir-söyleşi tarzındaki kitabı "Hayat... Sen Benimsin", sinemaya, oyunculara, Yeşilçam'a dair çok hoş notlar içeriyor. Sinemamızın en sevilen 'kötü adam'ı Ahmet Tarık Tekçe'yle ilgili anlattıkları ise unutulacak gibi değil.

TİYATRO, TELEVİZYON VE SİNEMA
OYUNCUSU OLARAK TANIDIĞIMIZ
'HEP NEŞELİ KADIN' NILGÜN
BELGÜN'ÜN, GAZETECİ VE ESKİ

sinema yazarı arkadaşımız Gülenay Börekçi'nin sorularına verdiği yanıtlardan oluşan nehir-söyleşi tarzındaki "Hayat... Sen Benimsin" adlı kitap, birkaç gün önce Doğan Kitap tarafından okurlara sunuldu. 'Hayatını tek kişilik müzikli, danslı bir tiyatro gösterisi gibi yaşayan' Nilgün Belgün'ün kimi zaman neşeli kimi zaman hüzünlü öyküsü, kuşkusuz ki genel olarak sanata, özel olarak da sinemaya, 'ucundan kıyısından şahit olduğu eski güzel Yeşilçam'a dair ilginç ve hoş anılar, anekdotlar, değerlendirmeler içeriyor.

Çoğu anı-söyleşi çalışmasında olduğu gibi dün ile bugünü kıyaslayarak, "O dönemin sanat dünyasındakiler, bugünkülere pek benzemiyordu. Egoaları kendilerinden önde koymuyordu. Kimseyi kıskanmıyor, birbirlerini koruyup kolluyorlardı. Kader birliği etmiş, biriyle dost olmayı başarabilmiş insanlardı. Yeşilçam'da Ayhan Işık, Sadri Alışık, İzzet Günay, Ediz Hun, Ekrem Bora ve diğerleri mesela... Bu adamlar halkın ilgisi, sevgisi sebebiyle sokakta yürüyemezdi, camlar çerçeveler inerd. Fakat hiçbir beyefendiliğinden taviz vermedi. Kültürlü insanlardı, yazarlarla, şairlerle ahbaplık ederlerdi. Sadri Alışık'ın kayınbiraderi Attilâ İlhan'dı, Çolpan İlhan'ın abisi... Şimdikilerin edebiyatla falan da ilgisi kalmadı; dünyadan haberleri yok" diyen Belgün'ün en sempatik anılarından biri, Yeşilçam'ın en sevilen, en çok alkış alan, en iyi 'kötü adam'ı Ahmet Tarık Tekçe'yle ilgili. 1964'te, 44 yaşındayken trafik kazası sonucu yaşama veda eden Tekçe, meğerse gençliğinde Nilgün Belgün'ün annesine meftunmuş, aralarında çok hafif bir flört de yaşanmış ve bu iri yarı sevimli adam 'kız istemeye' bile gitmiş. Gerisini kitaptan okuyalım:

- Annenizin, bir dönemin ünlü aktörü Ahmet Tarık Tekçe'yle küçük bir flörtü

olmuş...

- Annemin oyuncu olmamı desteklemesinin iki sebebi vardı bence. Birincisi en büyük hayalini gerçekleştirememiş; terzi olmak isterken nikâh memuru olmuştu. Benim de aynı hayal kırıklığını yaşamamı istemedi herhalde. İkinci sebepse, zannediyorum, Ahmet Tarık Tekçe'yi tanımasıydı.

- Niçin, çok mu âşıktı ona?

- Hayır canım, aşktan değil. Oyunculuğun bir insanın hayatını nasıl değiştirdiğine şahit olmuştu. Ahmet Tarık Bey de Büyükadalıymış. İriyari, heybetli bir gençmiş. Hatta annemi istemeye geldiklerinde oturduğu koltuk kırılmış. Artık heyecandan nasıl yerinde duramıyorduydu!

- Ama ilişkileri yürümemiş...

- Başlamamış ki yürüsün. Kim bilir, belki annem istemedi, belki de dedem daha ilk gelişte koltuğu kıran bir gence kız vermedi. Sonra işte Ahmet Tarık Tekçe, şöhretli bir sinema aktörü oldu. O elini kolunu nereye koyacağını bilemeyen, oturduğu koltuğu kıracak kadar beceriksiz çocuk gitti, yerine kendine güvenen, sağlam bir erkek geldi.

- Siz nereden biliyorsunuz bütün bunları?

- Bir gün annemle Kapalıçarşı'ya gidiyorduk. Karaköy civarında, yanımıza uzun, beyaz bir Chevrolet yanıştı. Ahmet Tarık Tekçe'nin arabasıymış. Birbirlerine hal hatır sordular, zaten dargın olmaları için sebep yoktu. Annem, 'İşte kızım' diyerek beni de tanıştırdı. Ahmet Tarık Bey de o koca gövdesine rağmen, küçük bir prensesle konuşur gibi eğilerek yanaklarımdan öptü. Bizi arabasıyla gideceğimiz yere kadar da götürdü. Yer gök, 'Ahmet Tarık Tekçe' diye inliyordu. Arabalar durmuş, insanlar otobüslerin pencerelerinden sarkmıştı. İşte şöhretle o gün tanıştım. Ne yalan söyleyeyim, bugüne dek kimseye öyle tezahürat yapıldığını da görmedim. Ne kadar sevilmiş meğer. Bence insanlar o kaba saba, hırçın görüntüsünün altında altın gibi yumuşacık bir kalp taşıdığını anlamışlardı.

1984'te Bilge Olgaç'ın "Kaşık Düşmanı" filmiyle sinemaya adım atan, Yeşilçam'daki tek başrolünü 1988'de Kemal Sunal'la birlikte Orhan Aksoy'un "Bıçkın" filminde üstlenen, "Bana Şans Dile" (Çağan Irmak, 2001), "Şeytan Bunun Neresinde" (Levent Kırca, 2002), "Çinliler Geliyor" (Zeki Ökten, 2006), "Kadri'nin Götürdüğü Yere Git" (Onur Tan, 2008), "Yağmurdan Sonra" (Görkem Tan, 2008) gibi yapımlarda da izlediğimiz Nilgün Belgün, Ava Gardner'dan Sophia Loren'e, Elizabeth Taylor'dan Meryl Streep'e, Angelina Jolie'den Marilyn Monroe'ya, Yves Montand'dan Robert De Niro'ya kadar oyuncular ve filmler hakkında da ilginç notlar düşüyor "Hayat... Sen Benimsin"de. Ayrıca, 'Türkan Şoray Kanunları'ndan sonra bir de 'Kemal Sunal Kanunları'ndan söz ettiği bir bölüm var ki, Yeşilçam tarihine meraklı olanların ilgisini çekecektir eminim ki.

Haftaya görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

SUPERMAN

Çizgi roman uyarlamalarının kaderini değiştiren 1978 yapımı "Superman", o dönem için devasa sayılacak bütçesi, efektleri ama en önemlisi geniş kitlelere ulaşip müthiş bir gişe hasılatı elde etmesiyle zirveye oturmuş, başarılı bir adaptasyondur.

SİNEMA İÇİN 'HAYAL PERDESİ' DİYE BOŞUNA DEMEMİŞLER. EN OLMADIK HAYALLERİN BİLE GERÇEĞE DÖNÜŞEBİLDİĞİ

sinema perdesine kuşkusuz en çok yakışan karakter Superman olmalı... Tüm çizgi roman külliyatının en popüler hayali karakterlerinden biri, Amerikan kültürünün alt edilemez, başat ikonu.

İlk olarak 1933'te kel kafalı, kötücül bir karakter olarak tasarlanan, uzaydan Dünya'ya istila etmeye gelen, ancak Büyük Bunalım döneminde insanlara umut vermek yerine dehşet saçtığı için rağbet görmeyen Superman, beş yıl içerisinde yeniden tasarlanarak bugünkü formatını alır. DC Comics dergisinde 1938'de halkla buluştuğunda, üzerinde sirklerdeki 'güçlü adam'ların giydiği türden bir tayt vardır ve renkleri de Amerikan bayrağı gibi mavi-kırmızıdır. Göğsündeki üçgende adının baş harfi olan 'S'yi taşır. Önceleri uçamıyorsa da, uçakların yaygınlaşmasıyla bu özelliğe de kavuşur. O artık, 'süper güç' Amerika'yı temsil eden, insan üstü yetilerle donatılmış bir semboldür. "Superman", uçabilme, her şeyden hızlı gidebilme, x-ray ışıniyla her yeri görebilme, nefesiyle geniş alanları dondurabilme, işitme, dayanıklılık, yaralanmama, zeka gibi özellikleriyle dünya dışı ve içi varlıkların korkulu rüyası, iyilerin yenilmez savaşçısıdır. Onu durduran tek şey, Kriptonit taşıdır.

Yapımcı Ilya ve Alexander Salkind kardeşlerin hayata geçirdiği "Superman" filmi, tam da çizgi romanın 40. yılında vizyona girer. Daha önce çizgi dizi ve düşük prodüksiyonlu siyah-beyaz filmler şeklinde seyirciyle buluşan süper kahraman, ilk kez

şanına yaraşır bir süper-produksiyonla perdeye yansır. Uzun süre "Superman"i sinemaya taşımak için fırsat kollayan Salkind kardeşler, "Star Wars"un inanılmaz başarısını da arkalarına alıp, 55 milyon dolar bütçeyle, devasa setler kurarak ve dönemin en ileri teknolojisiyle bu projeyi hayata geçirirler. Başrol için önce Warren Beatty, James Caan, Burt Reynolds, Kris Kristofferson, Nick Nolte, Robert Redford, Arnold Schwarzenegger, Jon Voight gibi isimler düşünüldürken, onun yerine yüzü hiç tanınmamış Christopher Reeve seçilir.

Blue-box teknolojisini kusursuz bir şekilde kullanarak perdede gördüğümüz 'uçan adam'a bizi inandıran film, Kripton gezegeninde başlar. Sonradan Superman olacak bebek Kal-El'in babası Jor-El, kendini imha edecek olan gezegenden bir tek oğlunu kurtarabilecektir. Atmosferi ve üzerinde yaşayan 'insan'larıyla Dünya gezegeni, evrende Kripton'a en çok benzeyen yerdir. Kal-El Dünya'ya indiğinde yaşlı bir çift tarafından bulunarak evlat edinilir. Ve süper güçleri de daha ilk andan itibaren kendini gösterir. 18'ine gelene kadar zekası ve gücüyle dikkat çekerken, o andan itibaren diğer yetenekleri de yavaş yavaş ortaya çıkar. Smallville kasabasında büyüdükten ve okulu bitirdikten sonra ise Daily Planet gazetesinde işe başlar. Burada gerçek kimliğini gizlemek için Clark Kent adını kullanacak, meslektaş Lois Lane ile yakınlaşacak ve aralarında imkansız görünen bir de aşk filizlenecektir.

Superman'in mermiyi havada yakalaması, düşen helikopteri tutması, çöken köprülerden, kopan raylardan insanları, şelaleye düşmekten çocukları

kurtarması gibi türlü 'süper' numaralarına tanıklık ederken, asıl düşmanı Lex Luthor'la olan kapışmasına da yine ilk filmde şahit oluruz. Finalde ise depremden sağ kurtulamayan Lois Lane için, Dünya'yı (zamanı) ters çeviriverir Superman.

Değil bir çocuğun, yetişkinlerin bile ağız bir karışık açık şekilde seyrettikleri bu ilk büyük uyarlama, o dönem Marlon Brando'nun 10 dakikalık rol için aldığı milyon dolarlarla da gündemi işgal eder. Gene Hackman, Glenn Ford, Terence Stamp, Susannah York gibi isimler de filme ayrı bir güç ve görkem katarlar. Öte yandan film, popüler ve 'eğlencelik' sinemaya burun kıvrınlardan eleştiriler de alır. "Sıkıysa Superman düşen, yaralanan insanların ölümüne değil, bu gücüyle savaşlara engel olsun." denir. Hristiyan dünyasında Hz. İsa'ya benzerliğinin altı çizilir; ikisi de 'baba'ları tarafından Dünya'ya iyilik yapmaları amacıyla yollanmıştır. Diğer tüm çizgi kahramanların öncüsü olduğu da söylenir. Sanki hepsinin üstün özellikleri tek bedende toplanmıştır. "Örümcek-Adam", "Batman" vs. gibi bir 'hayvan'ın kimliğine bürünmesi gerekmez. Hatta onların aksine, kendini saklamak için gözlük, takım elbise, kravat gibi 'insan kıyafetleri'ni 'kostüm' yerine kullanan tek süper-kahramandır o...

Sonraları attan düşüp felç olan ve 2004'te aramızdan ayrılan Christopher Reeve'le dört bölüme tamamlanan orijinal serinin dışında, 2006'da Brandon Routh'un oynadığı "Superman Dönüyor"la yeniden canlandırılmak istenen süper kahraman, şüphesiz sonsuza dek sinemaya sık sık uğrayacak ama eminim en çok Christopher Reeve'in bedeninde hatırlanacak... ■

'GEL TEZKERE' DEDİRTEN 11 ASKERİYE FİLMİ

Bu hafta vizyona giren "Dağ", askerlikle ilgili filmleri hatırlattı ister istemez. Savaş filmlerinde askerlerin başlarından geçenleri izlemiştir. 11'lik listemizi, olabildiğince 'savaş'tan ayırıp 'askeriye'ye odaklamaya çalıştık... Savaşı, silahı, ölümü hatta darbeleri çağrıştıran 'askerlik' pek çokları için tatsız bir mevzu olsa da, seçtiğimiz filmler beğeniyle izlenecek cinsten...

H ER NE KADAR VATAN-MİLLET EDEBİYATIYLA SÜSLENSE DE, 'ASKER' OLMAK ASLINDA 'SİLAH KULLANMAYI VE İNSAN

öldürme'yi öğrenmek demek. Bu sebeple olsa gerek, savaşa, öldürmeye karşı olanlar 'anti-militarist' filmleri hemen sahiplenirler. Bizim seçkimiz ise askeriye içeriden bakmaya çalışan yapıtlardan oluşuyor. Asker ve ordu deyince akla tabii ki "Hayatımızın En Güzel Yılları", "Zafer Yolları", "İnsanlar Yaşadıkça", "Kıyamet", "Müfreze", "Er Ryan'ı Kurtarmak", "Jarhead", "İnce Kırmızı Hat", "Ateşkes", "Kara Şahin Düştü", "Pearl Harbor", "Atalarımızın Bayrakları", "Ölümçül Tuzak", "Soyuzlar Çetesi" gibi çarpıcı ve unutulmaz filmler de geliyor. Ancak biz daha özel bir 'askeriye filmleri' listesi oluşturduk... "Hazır ol!" durumuna geçerek, birbirinden çarpıcı filmlerden oluşan listemize göz atalım.

1 FULL METAL JACKET (1987)

Askere gidecek olanlara, savaş çığırtkanlığı yapanlara ilk fırsatta izletilmesi gereken Stanley Kubrick başyapıtı. Film, kendi içinde üç bölümden oluşur. 1968'de Vietnam'a gidecek olan askerlerin insanlık dışı eğitimini izleriz önce. İkinci bölüm bizi savaş gerçeğiyle yüzleştirir, son parçada ise korku ve ölüm başrolüdür. İlk bölümde sıralanan gün yüzü görmemiş küfürlerle neredeyse 'eğlenceli' bile gözükürken durum, askeri eğitimin insanı böcek gibi ezmesini ve ruhunda silinmez izler bırakmasını yansıtmaktadır aslında. Kubrick'in simetri hastalığının da göze çarptığı film, 'barış işareti' ile 'Born To Kill' yazısını aynı anda üzerinde taşıyabilen insanoğlunun acı hikayesidir aynı zamanda... Tahrip gücü yüksek mermilere verilen isim olan 'Full Metal Jacket', aynı etkiyi seyirci üzerinde de yaratır.

2 NEFES: VATAN SAĞOLSUN (2009)

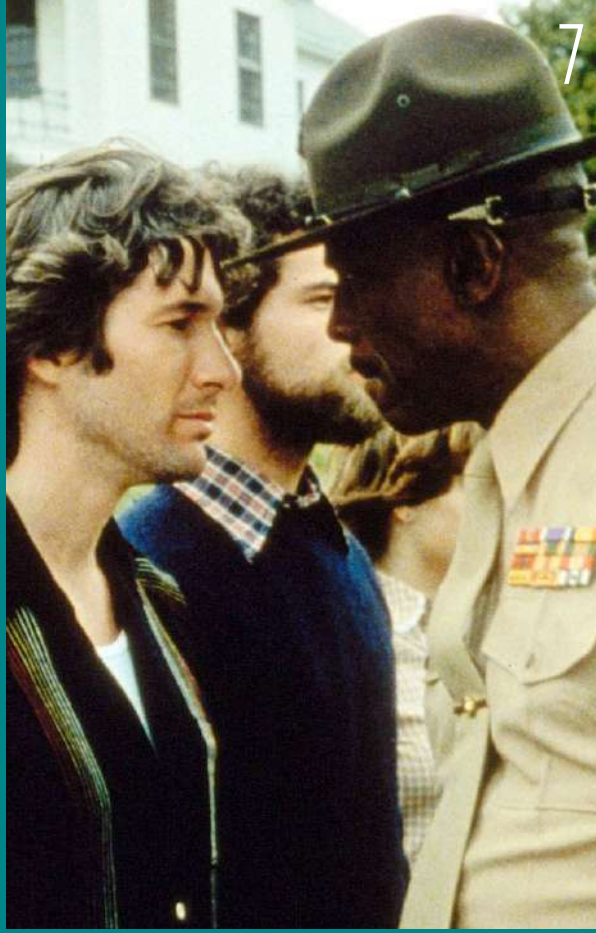
"Full Metal Jacket"tan esinlendiği gayet aşık olan, isminin çağrıştırdığı 'milliyetçi' duyguların aksine dengede durmaya gayret eden ve de askerliğin hiç de davul-zurna eşliğinde gidilecek bir 'ocak' olmadığını apaçık gösteren, farklı bir Türk filmi. Üstelik bir alay 'askerliğe özendirmeye çalışan' sulu komedi filmin piyasayı sardığı dönemde çevrildiği düşünülürse... Doğu'da bir sınır karakolunda görevli askerlerin yaşadıkları dehşeti anlatır film. Önce eğitimlerini görürüz, az-çok karakterleri tanırız. Daha sonra asker-gerilla çatışması başlar. Uzun ve dehşet verici final ise bizi hem insanlığımızdan hem de savaş merakımızdan utandıracak denli vurucudur. Hakan Evrensel'in "Güneydoğu'dan Öyküler" kitabından Levent Semerci'nin uyarladığı film, sinemamızda da 'duruşuyla' ilklerden biridir.

3 ASKERLİĞİM (BILOXI BLUES, 1988)
Yazar Neil Simon'ın, ülkemizde de sahnelenen aynı adlı oyununun sinema versiyonu. "Aşk Mevsimi" (The Graduate), "Kuş Kafesi" (The Birdcage) filmleriyle tanınan Mike Nichols'ın yönettiği "Askerliğim", cepheye gönderilmeden önce eğitime tâbi tutulan, farklı etnik kökenlerden askerlerin hikayesini anlatıyor. Anlatıcı ise, yazarın "Brighton Beach Anıları" adlı oyununda da karşımıza çıkan Eugene adlı genç karakter... 2. Dünya Savaşı sırasında askere alınan Eugene, ordunun sert gerçeğiyle yüzleştiği bu süreçte âşık olmak, 'milli olmak', yazarlığa adım atmak gibi 'ilk'leri yaşarken, öte yandan Yahudilere, eşcinsellere, zencilere vs. yapılan 'ayrımıcılığın' ayırdına varıyor. Matthew Broderick ile Christopher Walken'in başrollerde olduğu, eğlenceli ve düşündürücü bir yapıt.

4 İKİ KAFADAR ORDUDA (STRIPES, 1981)
İşlerinden hoşnut olmayan iki kafadar, gönüllü asker olmaya karar verir. Katıldıkları bölükte, kendileri gibi ilginç tiplerle bir araya gelip, ortalığı karıştırmakta gecikmezler. 1984'te yönettiği "Hayalet Avcıları"nda (Ghost Busters) da Bill Murray ile Harold Ramis'i bir araya getiren Ivan Reitman, kimi anlarda 'ordu güzellemesi'ne kayar gibi olsa da, 'içeriden' bir bakışla askerlerin ve askeriyenin hal-i pür melalini ortaya döküyor. 1980'lerde video kaset döneminin en popüler izlenceleri arasında yer alan "İki Kafadar Orduda", işlerin 'eğlence'yi aşması ve ciddiye binmesi üzerine viraj alarak askerliğin 'ciddi' yüzüne de ışık tutuyor. Renkli karakterleri ve John Candy, Warren Oates, Sean Young gibi ünlü oyuncularıyla bugün yine zevkle izlenecek bir yapıt.

5 CEPHEDE EĞLENCE (MASH, 1970)
Bu sefer Kore Savaşı yıllarındayız. Cephe gerisindeki 'Seyyar Ordu Cerrahi Hastanesi'nde (MASH'in açılımı) görevli, askeri kurallardan bihaber sivil cerrahların hikayesini anlatır bu Robert Altman başyapıtı. Savaş sahnesine yer vermemesine karşın, en ünlü 'savaş karşıtı' film kabul edilen, bir yandan yaralıların halini göstererek savaşın korkunçluğunu belgelerken, öte yandan gündelik/insani yaşamın devam ettiğinin altını çizen film, kendi de eski bir askeri cerrah olan Richard Hooker'ın romanından uyarlama. Bizde "Sıhhiye Bölüğü" adıyla yayımlanan esere hayat verenler ise Donald Sutherland, Elliott Gould, Tom Skerritt, Robert Duvall gibi ünlü isimler. Sonradan dizisi de çekilen, en iyi film dahil beş dalda Oscar'a aday olup, senaryosuyla ödül alan yapıt, Altın Palmiye'nin de sahibi.

6 GARP CEPHESİNDE YENİ BİR ŞEY YOK (ALL QUIET ON THE WESTERN FRONT, 1930)

Sinema tarihinin ilk büyük anti-militarist filmlerinden biri. Erich Maria Remarque'ın eserinden uyarlanan bu 2,5 saatlik dev yapıt, vaktiyle 'insanları askerlikten soğutuyor' gerekçesiyle biz dahil pek çok ülkede sansüre uğramıştı. 1. Dünya Savaşı'na gidecek olan gençlerin harbe hazırlanma süreçlerini, cephede yaşadıkları olayları ve hazin sonlarını perdeye aktaran film, karakterlerin işlenişi ve insani bakış açısıyla da seyircinin içine işleyen ve yıllar yılı akıllardan çıkmayan bir eser. Lewis Milestone'un yönettiği, sansürden ötürü farklı uzunluklarda versiyonları mevcut olan 82 yıllık film, 1930 yılında en iyi film ve yönetmen Oscar'larını kazanmış, görüntüleri ve senaryosuyla da ödüle aday olmuştur.

7 SUBAY VE CENTİLMEN (AN OFFICER AND A GENTLEMAN, 1982)

Richard Gere'i "Yankiler"le (Yanks, 1979) birlikte şöhrete taşıyan filmlerden... "Şeytanın Avukatı" (The Devil's Advocate, 1997), "Ray" (2004) gibi sağlam filmlerin yönetmeni Taylor Hackford'un en bilinen çalışmaları arasında yer alan ve 1980'lere damgasını vuran "Subay ve Centilmen", orduda pilot olmaya hazırlanan bir askerin öyküsüne odaklanıyor. Bahsettiğimiz kişi elbette tıfıl ve yakışıklı Richard Gere... Bir yanda kendisine kök söktüren, neredeyse ordudan ayrılma noktasına getiren sert çavuş, öte yanda yeni tanıştığı ve âşık olduğu genç bir kız. Aslında tipik bir 'ordu' ve 'aşk' filmi rotası izleyen 30 yıllık film, sert çavuş rolündeki Louis Gossett Jr.'a yardımcı erkek Oscar'ı getirmiş, "Up Where We Belong" adlı şarkısıyla da aynı ödülü kucaklamıştı.

8 TIGERLAND (2000)

Joel Schumacher'in yönetmesine, başrolde Colin Farrell'in olmasına karşın ülkemizde nedense sinemalarda gösterilmemiş, oysa gayet de etkileyici, sürükleyici bir savaş öncesi hikayesi. Gözüpek asker Roland Bozz'un, Vietnam'a çıkarma yapacak müfrezinin başına geçmesini, genç askerlerin ona itaat etmeyip isyana kalkışmalarını izleriz önce... Vietnam'dan önceki son eğitim merkezi olan Tigerland'e gönderildiklerinde işin rengi değişir. 1971'de geçen film, aynı zamanda Colin Farrell'in de ilk çıkışı yaptığı işlerden. Sürekli omuz kamerasıyla yapılan çekimler, bir yandan gerçeklik duygusunu artırırken, öte yandan seyirciye yorucu gelme riski de söz konusu. Ancak her halükarda savaşın ve askerliğin mahvedici yanlarını da gösteriyor olması açısından izlenmesi gereken filmlerden.

9 BİRKAÇ İYİ ADAM

(A FEW GOOD MEN, 1992)

Tom Cruise, Jack Nicholson, Demi Moore, Kevin Bacon, Kiefer

Sutherland, Kevin Pollak gibi dev isimlerden oluşan rüya gibi bir kadro, sıkı bir 'askeriye' eleştirisinde bir araya geliyor. Cinayetle suçlanan denizci erleri savunarak, rütbesini ve konumunu istediği gibi kullanabileceğini zanneden albaya haddini bildiren askeri avukatın 'sürükleyici' öyküsünü anlatan film, mahkeme sahneleriyle de hatırlanıyor. Demi Moore'un askeri kıyafet içinde bile gayet seksi gözüktüğü "Birkaç İyi Adam", Aaron Sorkin'in kendi oyunundan uyarladığı senaryodan filme aktarıldı. Teatral gibi duran ancak an be an yükselen gerilimin yanı sıra, Jack Nicholson'ın sinirleri geren performansı da temposunu hiç kaybetmeyen yapım, en iyi film dahil dört dalda Oscar'a aday oldu.

10 FURYO (MERRY CHRISTMAS MR. LAWRENCE, 1983)

Laurens Van der Post'un romanından, Nagisa Ōshima

eliyle sinemaya uyarlanmış, bir görenin bir daha kolay kolay aklından silinmeyen, 'esir kampı' hikayesi. 2. Dünya Savaşı dönemindeyiz. Java adasındaki Japon esir kampında yaşanan ilişkilere odaklanır film. Kamp komutanı Yonoi, esiri olan ama aynı zamanda amansız bir tutku beslediği İngiliz subay Celliers (daima 'cinsiyetsiz' bir imaj çizmeyi başarmış muhteşem David Bowie canlandırıyor) ve nafile yere işkenceyi, şiddeti durdurmaya çalışan bir başka esir İngiliz subay; Mr. Lawrence... Askeriyenin en affetmediği şey olan 'erkek erkeğe yaşanan tutku'yu görkemli bir şekilde perdeye aksettiren "Furyo", eşine kolay rastlanmayan o 'çok özel' yapıtların başında geliyor.

11 SAVAŞ GÜNAHLARI

(CASUALTIES OF WAR, 1989)

Aile dizilerinin ve "Geleceğe Dönüş" (Back To The Future)

filmlerinin sevimli oyuncusu Michael J. Fox'un bu kimliğinden sıyrıldığı, çarpıcı bir Vietnam eleştirisi. Aslında yakın dönemde Irak'ta da yaşanan 'insanlıktan çıkma' halini daha 1989'da Vietnam üzerinden anlatan bir film "Savaş Günahları"... Kaçırdıkları Vietnamlı bir kıza işkenceyle tecavüz eden Amerikan askerlerinin korkunç yüzünü ve içlerinden birinin bu duruma engel olma çabasını izliyoruz filmde. Diğer rollerde, o dönem adı henüz Madonna'yla birlikte anılan muhteşem Sean Penn, John C. Reilly, John Leguizamo ve Ving Rhames var. Yönetmen koltuğunda ise, şiddeti, savaşı, insanı, psikolojiyi, dehşeti anlatmayı en iyi bilen isimlerden Brian De Palma oturuyor. Halen görmeyen varsa bulup mutlaka izlemeli.

İNANILMAZ ÖRÜMCEK-ADAM

ORJİNAL ADI The Amazing Spider-Man

YÖNETMEN Marc Webb

OYUNCULAR Andrew Garfield, Emma Stone, Rhys Ifans, Denis Leary, Sally Field

YAPIM/SÜRE 2012 ABD, 130 dakika

GÖRÜNTÜ/SES 2.40:1, 5.1 DD İng. ve Türkçe

ŞİRKET Tiglon (Sony)

10 yıl önce izlediğimiz hikayeyi çok da farklı olmayan bir şekilde, yeniden izlememiz isteniyor bizden...

HATIRLARSANIZ, ÖRÜMCEK ADAM'I BEYAZPERDEDE FENOMENE dönüştürecek macera, 2002'de, yönetmen Sam Raimi ile başlamıştı. Biz de seyirci olarak, içine kapanık lise öğrencisi Peter Parker'ın nasıl Örümcek Adam'a dönüştüğünü izlemiş, 2004 ve 2007'deki yeni filmleriyle Örümcek Adam evreninde iyice derinlere dalmıştık.

Örümcek Adam'ın son macerasından bu yana beş yıl geçti. Biz serinin dördüncü macerasını beklerken ne olduysa oldu, "İnanılmaz Örümcek-Adam" filmi ile hikaye başa sardı. Neden? Çünkü yapımcılarla Sam Raimi anlaşamadı, yapımcılar da asolan yapımcıdır deyip Marc Webb kaptanlığında yeni bir kadro ile seriyi yeniden başlattı.

Sonuç: 10 yıl önce izlediğimiz hikayeyi çok da farklı olmayan bir şekilde, yeniden izlememiz isteniyor. Peki hikayede bir yenilik söz konusu mu? Hayır. Ufak tefek dokunuşlar yapılmış sadece. Öksüz olarak bildiğimiz Peter Parker'ın anne ve babasıyla tanışmak, sevgili olarak Mary Jane yerine Gwen Stacy'i olduğu öğrenmek, ha bir de

kötü adam olarak da Kertenkele (Dr. Connors) görmek dışında Batı cephesinde yeni bir şey yok. Peter Parker'ı yine bir örümcek ısırır, o da zamanla Örümcek Adam'a dönüşür. New York sokaklarında kötülerle mücadele başlar.

Filmin kendi içinde bir tutarlılığı olsa da, ilk filme göre farklı bir anlatım ortaya koyulmaya çalışılsa da 10 yıl gibi bir süre sonrası yeni bir başlangıç yapma fikri işlemiyor. Bunun için film beklenen etkiyi yapamıyor. Marc Webb ve ekibi de bunun üstesinden gelecek bir formül geliştiremediği için "İnanılmaz Örümcek - Adam" ticari olarak Örümcek Adam sevgisini sömüren bir yapım olmanın ötesine geçemiyor.

Zaten 230 milyon dolara çekilen filmin ancak 262 milyon dolar hasılat elde etmesi de seyircinin bu taze başlangıca prim vermediğinin bir göstergesi. [1]

Sam Raimi'nin kıymetini anlamamız.

Maskenin sürekli çıkarılması...

Başlat

Ekstralar

Sahne Seçenekleri

altyazı

filmleri Altyazı ile izleyin
sinema derginiz her ay bayilerde

UYUYAN GÜZEL

2011'DE CANNES'DA YARIŞAN "UYUYAN GÜZEL" BİR SÜRE ÜLKEMİZDE DE VİZYONA gireceği beklentisi yarattıktan sonra sessizliğe gömülmüştü. Avustralyalı yönetmen Julia Leigh'in ilk kez kamera arkasına geçtiği ve senaryosunu da kaleme aldığı yapım, festivalden eli boş dönse de hatırı sayılır övgüler almıştı. Leigh'in 2011'de Daniel Nettheim tarafından sinemaya uyarlanan Willem Defoe ve Sam Neill'in rol aldığı "The Hunter" isimli filme kaynaklık eden aynı adlı romanın da yazarı olduğu notunu düşerek başlayalım film hakkındaki görüşlerimizi anlatmaya.

Genç ve güzel bir üniversite öğrencisi olan Lucy, garson, ofis elemanı ve zaman zaman da seks işçisi olarak hayatını kazanmaktadır. Babası hakkında fazla bilgi sahibi olamadığımız Lucy'nin annesinin alkolik olduğunu ve aralarının pek de iyi olmadığını öğreniyoruz bir telefon konuşması sonrası. Lucy'nin yaşamak zorunda kaldığı hayata dair bir 'sıkıntısı'nın olduğuna dair bir emareye rastlamıyoruz filmin başlarında. Ama mutlu olduğu da söylenemez.

Bir gün gazetedeki iş ilanını arayan Lucy, kendisini yaşlı zenginlere çıplak olarak 'İngiliz servisi' yaparken bulur. Aldığı ücret dolgundur ve tam o sırada evden ayrılmak zorunda kalmıştır. Tatlı paranın sağladığı olanaklar Lucy'yi bu 'şehvet şebekesi' nin içinde farklı noktalara götürecektir. Lucy artık 'uyuyan güzel'dir. İşvereni Clara'nın evinde derin bir uyku sürecine girmesini sağlayan çayı içtikten çıplak olarak yatağa konulur ve yaşlı zenginlere 'servis' edilir. Tek kural 'içeriğe giriş'in yasak olmasıdır.

Meşhur hikâyeye göre kral, bebek prensesinin doğum gününü kutlamak üzere büyük bir balo düzenler. Bu baloya davet edilmeyen kötü kalpli peri içeriye gizlice sızıp hediye olarak prensese ölümü hediye eder. Prenses, 18 yaşında eline bir çıkırcık iğnesi batarak ölecektir. İyi kalpli perilerden birisi ise bu cezayı uykuya çevirir. Prenses 18 yaşına geldiğinde onunla birlikte bütün saray uykuya dalar. Ta ki tam yüz yıl sonra asil ve soylu bir prens bütün zorlukları aşarak prensesi öpücüğüyle

uyandırana kadar...

Julia Leigh, birçok romantik filme ilham kaynağı olmuş bu hikâyeyi, oldukça etkili bir biçimde yeniden kurguluyor ve bugünün dünyasının prenseslerinin mutlu sonla bitmeyen hikâyesini anlatıyor. Asla prenses olmamış, hayatı boyunca yalnız kalmış ve güvendiği tek insan olan Birdmann'ın gün be gün ölümünü izlemek zorunda bırakılmış Lucy'nin 'iyi/kötü' perisi ona bu işi ayarlayan Clara olacak hiç kuşku yok ki.

Leigh, geçmişin soylu, asil ve yakışıklı olarak tasvir edilen ama sonuçta gücü elinde bulunduran prenslerinin yerine; şimdiki zamanın zengin, kibirli, karanlık ve pişmanlıkla dolu yaşlı zenginlerini koyarak 'güzelliğin' işgal edilmesini; güzelin de daha iyi bir hayat hayaliyle çıkırcık iğnesini rızasıyla arayışını anlatıyor bizlere. Bu ahval ve şerait içinde derin uykusundan uyandığında karşısında bir prens bulmayı hayal eden Lucy'nin hayal kırıklığı da büyük oluyor hiç kuşku yok ki. Hatta öylesine ki, hiç uyanmamış olmayı bile isteyebilir...

Yine de bütün bu parlak buluşlara rağmen "Uyuyan Güzel"de aksayan bir yön var. Hakkında fazla bilgimiz olmamasına rağmen yazarlık tarafının hiç de fena olmadığı görülen Julia Leigh sinemasal buluşlarını etkileyici bir senaryo ile tamamlayamıyor maalesef. Lucy'nin hayatının derinliklerine, Birdmann ile olan ilişkisinin tarihine yeterince vakıf olamıyoruz. Onu bütün bunları kabul etmeye razı eden (ya da istek duymasını sağlayan) süreçler sağlam olarak konulmuyor önümüze.

"Hayalet Gemi" (Ghost Ship), "Talihsiz Serüvenler Dizisi" (Lemony Snicket's A Series of Unfortunate Events), "Davetsiz" (The Uninvited) ve "Sucker Punch" gibi filmlerden aşına olduğumuz genç oyuncu Emily Browning'in neredeyse tek başına sürüklediği yapımın bir 'ilk film' olduğu düşünüldüğünde bu kusurları 'ihmal' de edilebilir pekala... [1]

 İlk filmiyle iyi bir iş çıkartan Julia Leigh, yeni filmini merakla bekleyeceğimiz bir isim olarak kayıtlara geçsin.

 Filmin tekdüze akışı, Lucy dışındaki karakterlere fırsat vermemesi zaman zaman ilginin dağılmasına neden oluyor.

ORJİNAL ADI Sleeping Beauty

YÖNETMEN Julia Leigh

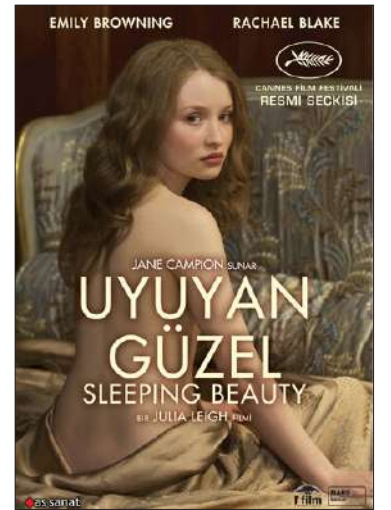
OYUNCULAR Emily Browning,

Rachael Blake, Chris Haywood

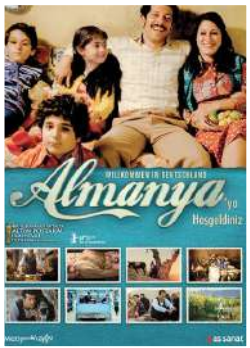
YAPIM/SÜRE 2011 Avustralya, 94 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.77:1, 5.1 DD İng. ve 2.0 DD Tr.

ŞİRKET As Sanat (r Film)

Avustralyalı yönetmen Julia Leigh günümüze uyarladığı "Uyuyan Güzel" hikayesini tersine çevirerek ilk filminde sınıfı geçiyor.

ALMANYA'YA HOŞGELDİNİZ

ORJİNAL ADI Willkommen In Deutschland
YÖNETMENLER Yasemin Samdereli
OYUNCULAR Vedat Erincin, Fahri Yardım,
 Liley Huser, Demet Gül, Aylin Tezel
YAPIM/SÜRE 2011 Almanya, 97 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD Almanca ve Tr.
ŞİRKET As Sanat (Medyavizyon)

Kalabalık bir
 Türk işçi ailesinin
 hoş anlatımlı
 'yolculuk'
 öyküsü...

ALMANYA'YA TÜRK İŞÇİ GÖÇÜNÜN 50. YILI DOLAYISIYLA YAPILAN SEVİMLİ, ELİ YÜZÜ düzgün, hoş bir film. Yönetmen koltuğunda oturan Yasemin Samdereli, senaryosunu kardeşi Nesrin Samdereli'yle birlikte yazdığı bu ilk uzun metraj sinema filminde, iki koldan, günümüz ve 1964'ten başlayarak akan bir öykü anlatıyor. Almanya'ya gelen bir milyonuncu işçi olmayı ve dolayısıyla küçük bir hediye kibarlığı nedeniyle kaçırıp 'bir milyon birinci'likle yetinen Hüseyin Yılmaz'ın farklı kuşaklardan oluşan genişçe ailesine odaklanan "Almanya'ya Hoşgeldiniz", yer yer fantezilere de başvuran masalsı anlatımıyla, 50. yılın anısına ve gurbet ellerde ter akıtan vatandaşlarımızın emeğine yakışır bir film neresinden bakılsa.

Onca yıl 'misafir işçi' statüsünde çalıştıktan sonra, saçları ağarmışken karısıyla birlikte Alman vatandaşlığına geçen Hüseyin Yıldız, kalabalık bir aile yemeğinde Türkiye'de ev satın aldığını duyurunca, tartışma başlar. Üstelik torunu Canan, İngiliz erkek arkadaşından hamiledir ve Alman mı

Türk mü olduğunun bir an önce kesinliğe kavuşturulmasını isteyen daha küçük torun Cenk'in de kafası iyice karışmıştır. Canan, ufaklığa tüm göç hikayesini baştan sona anlatmaya başlar.

Karakterlerin derinlemesine çizilmemesi, senaryonun çok özgün olmaması ve öykünün pek çok benzerinin bulunması vb. ne gam! İçten bir anlatımın ve 'uluslararası' denilebilecek oyuncu kadrosunun başarısının "Almanya'ya Hoşgeldiniz" in çitasını baştan sona yüksekte tuttuğu söylenebilir. Öyle ki küçük bir minibüse doluşup anavatana doğru yola çıkan ailenin yaşadığı 'klişeler' bile işin tadını fazla kaçırmıyor.

İki kültüre de aynı mesafe ama aynı sıcaklıkla yaklaşan, 'iki arada bir derede' kalmışlığı gayet hoş vurgularla aktaran, kamera-görüntü çalışması açısından da başarısı tartışılmayacak bir 'Hans ve Hasan' öyküsü daha... [A](#)

Gerd Bauman'ın kıpır kıpır, neşeli müzik çalışmasına tam not!

Filmin bir dublaj sorunu olduğu inkar edilemez.

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARINA BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

SAĞ SALİM

YÖNETMEN Ersoy Güler
OYUNCULAR Burçin Bildik, Fulya Zenginer,
 Alper Sardıran, Kenan Ece
YAPIM/SÜRE 2012 Türkiye, 98 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 1.85:1, 2.0 DD Türkçe
ŞİRKET Kanal D

Genç sinemacıların
 bazılarının
 İngiliz suç komedilerini
 yerlileştirme çabaları
 sürüyor...

GİLİZ YÖNETMEN GUY RITCHIE'NİN İKİ FİLMİ
"KAPIŞMA" (SNATCH.) VE "ATEŞTEN
Kalbe, Akıldan Dumana" (Lock, Stock and Two
 Smoking Barrels) tüm dünyada olduğu gibi
 Türkiye'de de genç yönetmenlerce çok sevilip,
 taklit edilmek istenen taze üsluplara sahip
 filmlerdi. Yıllar sonra Guy Ritchie'nin kendisi bile
 neredeyse onları yeniden taklit etmeye ihtiyaç
 duyuyor olmalı bugünlerde... Sherlock Holmes'u
 ve maceralarını bile kendi tarzına uydururverdi
 yıllar sonra...

"Sağ Salim" aynı hızlı kurguyu, tabularla
 oynaması, karakterlerin ağızlarının ve ellerindeki
 silahların ayarlarının olmaması gibi bazı Guy
 Ritchie sonrası numaraları yerel karakterlerimize
 uygulayan filmlerden biri...

Sonuçta küçük suçluların ters giden işleri "Sağ
 Salim" in hikayesinin omurgasını oluşturuyor.
 Ölülerden çok korkan, kendi halinde bir köylü olan
 Salim'in çok sevdiği külüstür kamyonetiyle bir
 cenazeyi Sivas'a taşıması gerekirken yolda
 bulaştığı eli silahlı çeşitli adamlar, sebep olduğu ya

da yolunun keşiştiği ölümler ve güzel bir kızla
 yaşadıkları belli bir mantıkla karışmış ama dinamik
 bir senaryoyla işleniyor.

Filmin hızlı kurgusu, zaman zaman tabulara karşı
 takındığı tavır ve genelde iyi yazılmış diyalogları güzel.
 Ama en büyük sorunu bu kadar yetişkin, şiddet dolu
 bir hikayede baş kahraman Salim'i oynayan oyuncu
 Burçin Bildik'in yanlış yönetilmesi... Son derece
 manasız 118 reklamlarıyla, durup dururken şöhret
 olan Bildik, Erkan Can'ı andıran bir fizikte ve bir çocuk
 filmindeki komik karakter tonundaki oyunculuğu
 performansıya filmin 'koyu' ve cesur kara mizahını
 gölgeyor...

Bu arada görsel efekt tasarımlarının hiç de fena
 olmadığını da belirtmeli. Özellikle de Salim'in cep
 telefonuyla konuşurken bir kurşunun kulak memesini
 biçip telefona isabet ettiği sahne hiç fena değil! [\[1\]](#)

Burçin Bildik'ten ziyade Fulya Zenginer daha çok gelecek
 vaat ediyor...

Biraz daha kısa olsa, sarkmasına izin verilme daha iyi bir suç
 komedisi olacak...

www.sinemamuzik.com

'bir tıkla gerçek habere ulaş'

Ücretsiz Haber Akışı: <http://www.haberakisi.com>

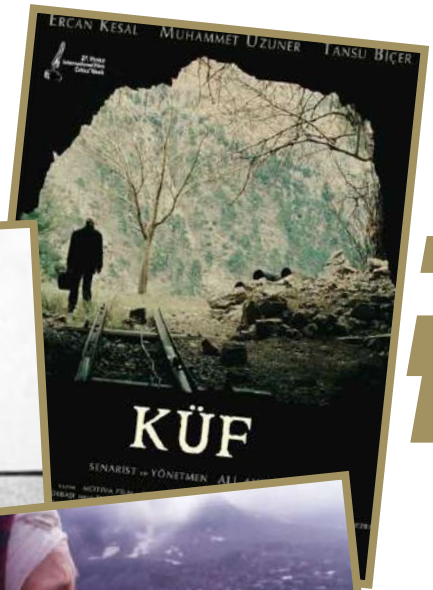
5

1

2

3

4

ama www.dipsahaf.com'da rastlayınca iyice dikkat kesildim. Mesele bizim Yeşilçam oyuncularının yurtdışında kullandıkları isimleri. Cüneyt Arkin'in George Arkin'i kullandığı biliniyor. Filiz Akın ise Joan Hayward'ı kullanmış. Hulusi Kentmen, Luis Kant'ı kullanmayı uygun bulmuş. Bülent Kayabaş nedense Bill Arkin olmuş. Feri Cansel, Ferita Gandell'i seçmiş. Ama İlker İnanoğlu'nunki acayip fiyakalı: Dicky Dicky!

5 - Türk sineması 98 yılı devirdi

14 Kasım, Türk sinemasının resmi doğum günü sayılıyor. Çünkü Fuat Uzkınay, sinema tarihimizin ilk filmi kabul edilen "Ayastefanos'taki Rus Abidesi"nin "Yıkılışı"nı 14 Kasım 1914'te çekmişti. 98 yılda yaklaşık 7 bin film üretmişiz. Sessiz sedasız geçti bu kutlama nedense. Ama biz atlamayalım: İyi ki doğdu Türk sineması!

1 - "Küf"e Selanik'ten ödül var

Antalya'da hakkının yendiğini düşündüğüm Ali Aydın'ın "Küf"ü, uluslararası alanda festival yolculuğuna devam ederken ödülleri bir bir kazanıyor. Son haber: Selanik Film Festivali'nde Gümüş İskender ödülüne değer görüldü.

2 - Fuarda kitapsız kalmayın!

İstanbul Kitap Fuarı başlıyor. O zaman fuarda bulabileceğiniz Agora'dan çıkan iki yeni sinema kitabını es geçmeyin derim: Selahattin Yıldırım'ın hazırladığı "Pier Paolo Pasolini" ve Gül Yaşartürk'ün kaleme aldığı "Türk Sinemasında Rumlar"...

3 - Beyoğlu Sineması'na SİYAD'dan destek

Bildiğiniz gibi Beyoğlu Sineması kapanmanın eşiğinde. Sinema yaşatılmaya çalışılıyor. SİYAD da naçizane bir destek atıyor. Bundan böyle her cuma Beyoğlu Sineması'nda yerli filmlerin gösteriminden sonra yönetmenlerin de katılacağı söyleşiler gerçekleştirilecek. SİYAD üyeleri bu söyleşilerde moderatörlük yapacak. İlk olarak bugün (16 Kasım) 19.00 seansındaki "Gözetleme Kulesi"nden sonra filmin yönetmeni Pelin Esmer söyleşi konuğu olacak. Moderatörse SİYAD Başkanı Tunca Arslan...

4 - Yeşilçam, yurtdışına nasıl açılmıştı!

Ses dergisinde bir ara gözüme çarpmıştı

ROCK FM 94.5

VIDEO SHOW FILM TELEVISION
DVD CINEMATIC COMMUNITY
WORK PRODUCTION THINK MOVIE DVD SCREENPLAY
TODAY NEW TELEVISION MOVIES MOVING VIDEO FILM SHOW
FILM PRODUCTION CLOSE-UP
PRODUCTION SHOW ACTOR FILM SHOWING MOTION THRILLER HORROR CLOSE-UP MONEY
ACTION MOVING TELEVISION MONEY SCREENPLAY COMMUNITY THINK BUSINESS PRO
MOVIES CINEMATIC HORROR DVD COMMUNITY SCREEN VIDEO NETWORK PRODUCTION
CLOSE-UP SHOWING PICTURE PRODUCTION CINEMATIC SCREEN SHOW
SHOW ACTOR VIDEO INDUSTRY SHOW ACTOR SHOWING SCREENPLAY TELEVISION MOVIE COMMUNITY
PRODUCTION TELEVISION PRODUCTION MOVIES PROJECT COPY CLOSE-UP THRILLER SCREENPLAY
INDUSTRY PICTURE MOVIE COMMUNITY CINEMATIC TELEVISION COPY COMMUNITY PRODUCTION FILM
HINK COMMUNITY SCREENPLAY COPY MOTION INDUSTRY SHOW ACTOR
MOVIES SCREEN THINK SHOWING 7. CADDE HORROR PICTURE SCREENPLAY BUSINESS MOVING
TELEVISION PROJECT TELEVISION COMEDY FILM NETWORK PRODUCTION MOVIES PRODUCTION
DVD PRODUCTION COMEDY SHOW ACTOR SCREENPLAY PRODUCTION SHOWING
CINEMATIC PUBLIC SHOWING PICTURE SHOW VIDEO COMMUNITY PICTURE THINK TELEVISION
ICTURE TELEVISION FILM COMMUNITY CINEMATIC SHOW ACTOR SCREENPLAY NEW PRODUCTION
TODAY BUSINESS NEW PRODUCTION COMMUNITY THINK PRODUCTION THINK MOVIE NETWORK SCREENPLAY
SHOW ACTOR MOTION FILM VIDEO MOVING MOVIES TELEVISION NEW TODAY PUBLIC COMEDY
NETWORK SHOW CLOSE-UP MOTION SHOWING FILM PRODUCTION SHOW ACTOR THRILLER
ACTION MONEY HORROR THRILLER MOTION SHOWING FILM PRODUCTION SHOW ACTOR MOVING PRODUCTION
PROJECT BUSINESS THINK COMMUNITY SCREENPLAY MONEY TELEVISION DVD HORROR CINEMATIC
PRODUCTION NETWORK VIDEO SCREEN COMMUNITY DVD HORROR CINEMATIC
SCREEN CINEMATIC THINK PRODUCTION NETWORK SHOWING
SHOW SCREENPLAY SHOWING SHOW ACTOR INDUSTRY VIDEO
CLOSE-UP COPY PROJECT MOVIES PRODUCTION
THINK SCREENPLAY

**SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA
KEYİFLİ BİR YOLCULUK**

BİLGEHAN ARAS'LA **7. CADDE** HER PAZAR 22.00-00.00 ARASI **94.5 ROCK FM'DE**

“ İtiraf Ediyorum'daki (I Confess) sorun şuydu: Biz Katolikler, bir rahibin kendisine günah çıkarma sırasında söylenen sırları açığa vuramayacağını biliriz, oysa Protestanlar, ateistler ve agnostikler 'Çok saçma, hiç kimse böyle bir şey için sessiz kalıp yaşamını tehlikeye atmaz' dediler. ”

Alfred Hitchcock